

ning til den i Lovforslaget angivne Form: at Afdelingen sorterer under Trafikafdelingschefen, men har samtidig stillet Ændringsforslag Nr. 10, hvorefter Trafikafdelingens Chef skal have en søkyndig Søfartschef til sin Raadighed bistaaet af en Skibsinspektør og en Skibsmaskininspektør.

Ændringsforslagene Nr. 14, 17 og 19 er stillede af Ministeren. De dertil knyttede Spørgsmaal har været Genstand for indgaaende Drøftelse i Udvalget, men da Ministeren efter Forhandling med Etatsorganisationernes Repræsentanter har villet stille de nævnte Ændringsforslag, har Udvalget kunnet lade det bero derved, idet man var enig i Princippet: at de øverste Embedsmænd absolut ikke bør kunne paatage sig Bivirksomheder, hvad ogsaa er en Forudsætning og Begrundelse for de forholdsvis høje Lønninger, der foreslaas i § 13.

Ændringsforslag Nr. 20 er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet.

Det af Udvalget under Nr. 21 og det af Flertallet under Nr. 22 stillede Ændringsforslag er fremsatte efter Samraad raad med Ministeren, med hvem man er enig i, at Generalsekretæren ikke bør stilles over Afdelingscheferne i Løn.

Ændringsforslag Nr. 24 slutter sig til Ændringsforslag Nr. 3 og stilles af hele Udvalget.

Ændringsforslagene Nr. 28 og 29 er stillede af Udvalget i Tilslutning til Nr. 10.

Ændringsforslag Nr. 32 stilles af Udvalget og tiltrædes af Ministeren.

Endvidere har Udvalget drøftet flere Spørgsmaal vedrørende Lønningerne i §§ 13 og 14. Som allerede fremhævet under Omtalen af Ændringsforslagene til § 11, kan Flertallet billige de forholdsvis høje Lønninger i § 13, idet man erkender, at disse specielt uddannede Teknikere og overordnede Medarbejdere indenfor Statsbanernes Arbejdsomraade i nogen Maade indtager en Særstilling. Deres Virksomhed omfatter saa betydelige økonomiske Statsinteresser, at Bevarelsen af de dygtigste Fagmænd igennem en lang Aarrække er af den største Betydning for et gunstigt Resultat af Virksomheden.

Den sidste Del af Lovforslaget — §§ 16—21 — giver Udvalget sin Tilslutning.

Et *Mindretal* (Jørgen Jensen, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup og Westergaard) kan fuldt ud tiltræde de Betragtninger, der ligger til Grund for Lovforslaget, for saa vidt angaar en Omordning af Generaldirektoratet for Statsbanerne, saaledes at Generaldirektøren som øverste Leder af Statsbanedriften og nye Statsbaneanlæg stilles direkte under Ministeren, uden noget Departement som Mellemed, og at man forlader den ved Loven af 15. Maj 1903 indførte „kollegiale“ Styrelse af Statsbanerne. Ligeledes er nærværende Mindretal enig i, at der bør tilstræbes mere Decentralisation i Styrelsen, saa Afgørelser i højere Grad end nu kan træffes af underordnede Myndigheder.

Derimod nærer Mindretallet afgørende Betænkelighed ved, som af Ministeren foreslaaet, at indføre en Deling af Statsbanerne i Distrikter — „indtil“ 3 eller, efter Flertallets Ændringsforslag Nr. 9, eventuelt i flere end 3 Distrikter. Distrikterne skal herefter hvert have sin selvstændige Ledelse med en særlig Chef, som ifølge Lovforslagets § 4 til sagkyndig Bistand faar „det fornødne tekniske og kontormæssigt uddannede Personale“. Der vil ved denne nye Ordning ganske vist skabes en, Generaldirektøren underordnet, Myndighed i hvert Distrikt, til hvilken forskellige Afgørelser kan henlægges, men Sagernes Behandling i hvert Distrikt synes at maatte foregaa paa samme Maade som nu. Distriktschefen vil være henvist til at træffe sin Afgørelse paa Grundlag af Oplysninger fra vedkommende Underinstans (Sektion) og efter Erklæring fra den til hans Raadighed staaende sag- og fagkyndige (tekniske) Medhjælp. Selvfølgelig fritager man herved Generaldirektøren for adskillige Sager, men der kan under den nye Form bruges lige saa megen Tid og indhentes lige saa mange Erklæringer som under den nuværende Styrelsesform. Og for alle de Sagers Vedkommende, der gaar til Gene-